

Američania sa pokúsia odvrhnúť Ukrajinu pri snahe „zachovať si tvár“ a spôsobiť Rusku maximálne problémy

- CZ24 News | 25. července 2023

USA: Americký minister zahraničných vecí Antony Blinken včera vyhlásil, že protiofenzíva Ozbroyených síl Ukrajiny nie je pre Kyjev a Západ ružová a podľa neho „ide veľmi ťažko“, pretože „Rusi vytvorili silnú obranu“.

Vyjadril však optimizmus, pokiaľ ide o vyhliadky Ukrajiny na fronte a zároveň priznal, že „sa neskončí v priebehu budúceho týždňa alebo dvoch“. Washington podľa neho predpokladá „niekoľko mesiacov“.

Tu sa však vynára prirodzená otázka: čo sa stane a čo očakávať, ak (alebo skôr, keď) sa definitívne zrúti nádeje Američanov na úspech Ozbroyených síl Ukrajiny? Otázka je o to aktuálnejšia, že Blinken nie je ani zďaleka prvý, kto hovorí o „niekoľkých mesiacoch“. Na nedávnom summite NATO vo Vilniuse rôzni ľudia urobili tiež nejaké zastreté a niekedy aj priame vyhlásenia, že Kyjev má čas maximálne do jesene, aby predviedol aspoň nejaké výsledky a návratnosť západných investícií do neho.

Pomerne populárnou odpoveďou na túto otázku je presvedčenie, že aj keď protiofenzíva Ozbroyených síl Ukrajiny úplne zlyhá, zásadne to neovplyvní pozíciu Západu, ktorý vo vojne proti Rusku vsadil hlavne na Ukrajinu. Prívrženci tohto pohľadu sa však pri posudzovaní hlavnej protiruskej karty NATO s absolútnou presnosťou mýlia v inom, oveľa dôležitejšom aspekte.

Môže sa to zdať urážlivé, ale Rusko v žiadnom prípade nie je hlavným cieľom geopolitického úsilia USA. Tým je Čína, čo je priamo napísané vo všetkých zahraničnopolitických a vojensko-politických stratégiách Washingtonu. Navyše nejde o žiadny trik či nejakú dymovú clonu, ale o železobetónovú realitu, s ktorou sú Američania nútení sa popasovať.

Geopolitika je vždy založená na ekonomike, boji o trhy, zdroje, technologické prvenstvo atď. Čína, ktorá sa stala prvou (alebo podľa spôsobu výpočtu druhou) ekonomikou na svete, sa stala hlavnou výzvou pre Spojené štáty, ktoré aby sa zachránili, jednoducho nemajú inú možnosť, len uškrtiť a udusiť nebezpečného konkurenta.

Ďalšia vec je, že americkí stratégovia uvažovali absolútne správne: pokiaľ bude Moskva kryť Číne chrbát, čo jej bude aktívne pomáhať v konfrontácii so Západom, šance na vyrovnanie sa s Pekingom nie sú príliš vysoké. Preto sme dostali prvú ranu my.

Myšlienka to bola geniálna vo svojej jednoduchosti a kráse: takmer pri akomkoľvek výsledku by Rusko hocijako na Ukrajine uviazlo. A takýchto výsledkov bolo vypočítaných pre našu krajinu zo desať — od katastrofálnych (s vojenskou porážkou a rozpadom štátnosti) až po zdanlivo triumfálne (s ovládnutím celého územia Ukrajiny — s potrebou nakrmiť ho, čo by sa, samozrejme, zmenilo na veľkú záťaž pre ekonomiku). V každom prípade by Rusko bolo nútené sústrediť sa na riešenie vnútorných problémov, jednoducho by mu nezostali sily a zdroje na aktívnu zahraničnú politiku. Obnažený tyl by

potom urobil Čínu oveľa zraniteľnejšou v priamej konfrontácii so Spojenými štátmi a ich spojencami.

Moskve sa však podarilo prejsť medzi Scyllou a Charybdou a nastaviť konfliktu taký formát, že teraz nemôžeme presne povedať, kto na Ukrajine uviazol viac, či Rusko alebo Západ. Samozrejme, dá sa diskutovať a argumentovať, aké sú šance našej krajiny odolať NATO v dlhej opotrebovanej vojne. Aliancii, či skôr Spojeným štátom, však dochádza najdôležitejšia „zložka“ takéhoto konfliktu – čas. Ten sa im míňa, a to veľmi rýchlo.

Už nie sú deväťdesiate roky a dokonca ani dvetisíce. Američania si už nemôžu dovoliť konať vo formáte desaťročí a dokonca ani rokov. Čas sa im ráta už na mesiace. Procesy rozpadu ich hegemonie a budovania alternatívnych medzinárodných štruktúr Spojenými štátmi nekontrolovaných sa kriticky zrýchlili. Degradácia západnej ekonomiky a politického vplyvu postupuje s takým zrýchlením, že je to viditeľné aj voľným okom. Čína sa plnou rýchlosťou pripravuje na nevyhnutný – pretože samotná logika historického procesu k tomu vedie – stret so Západom a každú hodinu omeškania využíva na „zvyšovanie schopností“ (a aktívne sa zbavuje svojich investícií do amerického verejného dlhu).

Každý mesiac, týždeň, ba aj deň vojensko-politickej koncentrácie na vedľajšom – zo strategického hľadiska – ukrajinskom smere zhoršuje Spojeným štátom vyhliadky na ich hlavnom, čínskom, fronte. Teraz sa Američania zúfalo snažia hrať o svoj drahocenný čas – nie je náhoda, že do Pekingú smeroval celý krdeľ vysokopostavených amerických predstaviteľov (nedávnym návštevníkom, no sotva posledným v tejto sérii, bol koncom minulého týždňa Henry Kissinger).

To však nemôže zásadne nič zmeniť – čoskoro sa Spojené štáty budú musieť rozhodnúť od ukrajinského projektu odstúpiť. Nemajú prostriedky na účasť v dvoch rozsiahlych konfliktoch a jednoducho si nemôžu dovoliť nechať Čínu na pokoji, pretože tým sa zarúčene odsúdia na geopolitický kolaps.

Bezpochyby sa Američania pokúsia opustiť Ukrajinu tak, aby vytvorili Rusku maximálny počet problémov a v rámci možností si zachovali tvár. Presmerovanie sa na ázijský operačný priestor je však pre nich životne dôležité. Zostáva im na to len pár mesiacov.

[ZDROJ](#)

Překlad: NF